

S.R.A. BULLETIN

Mei 2009

SRA Bulletin Verenigingsblad van de Veron afd. Schagen.

Radioamateurs zijn van alle markten thuis,
ook als werknemer van Prorail.

Redactieteam: Jan Spoelstra
Klaas Jan Kaan
Gerrit Dekker

pi4sra@amsat.org
pa5kk@amsat.org
pa3ds@amsat.org

Inleveren copy bij Gerrit PA3DS

Bestuur A57:

Voorzitter	PA3AQU	0224-213715	pa3aqu@amsat.org
Secretaris	PE1BYW	0224-593103	pi4sra@amsat.org
Penningmeester	PAØVAB	0227-592460	paØvab@amsat.org
Lid	PA3DS	0224-212990	pa3ds@amsat.org
Lid	PD2WDK	0224-298597	pd2wdk@amsat.org

Agenda:

15 mei Henk PD2HBC en Ger PAØGWV demo
infrarood techniek.

Tijdens de zomerstop 2x koffieavond:

19 juni Bij Klaas Jan PA5KK, Witte Paal 74 Schagen.
17 juli Bij Stan PAØSMY, Heerenweg 154 Barsingerhorn.
18 sept Zelfbouw en ontvangers.
16 okt QRP, zelfbouw en gebruik, de lol ervan.
20 nov Verkoop i.s.m. Afd. Den Helder.
18 dec Kerstbijeenkomst met gebak

Luister voor het laatste nieuws naar de KNH-ronde.

Elke zondag om 11.00 uur op 145.225 MHz

Van de voorzitter

De telefoon gaat. Ik lig net lekker op de bank met de koptelefoon op naar m'n zojuist voor 1 Euro gekochte CD's te luisteren.

Heerlijke Big Band-muziek, even helemaal terug in m'n jeugd jaren....

Gerrit aan de telefoon: " we gaan morgen een krantje maken, heb je je stukjes en de foto's al opgestuurd???"

..... Oeps, was ik even vergeten. En ja, zonder Gerrit zou er misschien wel helemaal geen SRA-bulletin zijn. "Eh..., ik zou er net aan beginnen". Gerrit: " morgen om 10 uur beginnen we er aan, dus je heb nog ruim 12 uur de tijd!!!"

Gelukkig heeft Gerrit een mailtje gestuurd met wat kernwoorden zodat ik wat houvast heb.

Om te beginnen: een "Van de Voorzitter", bij deze dus.

Verder dat dit de laatste SRA voor de zomerstop is. Dat houdt in dat er in de maanden juni en juli de koffieavonden zijn in plaats van de bijeenkomsten in de GSG. (Luister in de KNH-ronde voor juiste plaats en tijd).

Dan natuurlijk: ZOMERTIJD = ANTENNETIJD. Heb je leuke (of minder leuke) antenne-ervaring opgedaan, SCHRIJF een stukje, of sein Gerrit in, dan schrijft hij het. En denk maar zo, gedeelde smart is halve smart. Gelukkig is gedeelde vreugd dan weer dubbele vreugd.

In de vakantietijd is er meestal ook weer ruimte voor andere radio-experimenten. Dat komt goed uit want in het eerste weekend van september is er de HF-SSB-veldag. Gerrit en ikzelf zijn vastbesloten er ook dit jaar weer aan mee te doen. Voor info: VRAAG...

Maak ook deze zomer even dat bouwprojectje af wat al zolang in de shack op dat laatst onderdeelje ligt te wachten. Dan kunnen we dat op de zelfbouwavond in september bewonderen. En poets voor dezelfde avond ook die oude (of nieuwe) ontvanger eens op.

Van Gerrit mocht ik er zelf ook nog wat bij verzinnen maar ik vind het zo wel welletjes.

Ik wens jullie allen een heel fijne vakantie en dat de varkensgriep maar aan jullie voorbij mag gaan,

73's de Aris PA3AQU

In het vorige nummer is helaas de laatste alinea van het verhaal van Piet, PA3CCQ weggefallen. Excuses hiervoor. Soms gebeurt zo iets. Voor de volledigheid plaatsen we het hele stuk nog een keer.

Herinnering aan wijlen Henk Vossen

1972

Control this is Echo Papa Racket 1160 bearing 015 submarine pinnacle classified as Snoop Tray Over(vertaling uit de Electronische Oorlogsvoering (EOV) dieven taal betekent dit: met behulp van een radar peil-zoekontvanger een radarsignaal onderschept van een Russische onderzeeboot).

EINDELIJK!!

Aan boord van Hr.Ms. De Zeven Provinciën/PAEP was het EOV-team al dagen lang, in een wachtcyclus van zes uur op, zes uur af, bezig de India-radar band af te speuren naar het moment, dat een Sovjet onderzeeboot haar radar zou gebruiken om een indruk te krijgen van wat er zich boven water afspeelde.

In dit geval waren zes Foxtrot-class Sovjet onderzeeboten door onze onvolprezen Marine Inlichtingendienst (Marid) gemeld als zijnde onderweg van hun thuishaven Murmansk naar de Middellandse Zee. Overigens een normale transit die een paar maal per jaar voorkwam. Op dat moment voer het Nederlandse marine eskader in de Golf van Biskaye.

De gevolgen van zo'n melding zijn altijd spectaculair.

Alle radar- en sonar apparatuur, radio- en radarpeilers en vooral de eyeball Mk1 (je eigen matta's, dus) worden dan gericht in de, in dit geval, opgegeven peiling 015.

De eskadercommandant, van postuur een kleine Indische man (optisch wat kleiner vanwege al het goud in galonnen dat hij vanwege zijn rang diende mee te dragen) beklom het dak van het brugcomplex; tenslotte sta je dan wat hoger, nietwaar?

Toch had hij enige visuele ondersteuning nodig, want toen de subs na geruime tijd kijker-optisch werden waargenomen ontstonden er wat problemen over het door de Marid aangegeven aantal onderzeeboten. En je kunt gevoeglijk aannemen dat een Schout-bij-Nacht, zeker overdag, wel minstens tot tien kan tellen.

Dus werd de officier van de wacht eveneens op het dak geboden, een zelden voorkomend verschijnsel. Samen met de Schout werd nogmaals geteld.....

Wellicht niet bij iedereen bekend, de oprichter van de Marac, de helaas de veel te vroeg overleden Henk Vossen (Marac 001), heeft vele jaren als verbindelaar gewerkt op onderzeeboten.

Nederlandse onderzeeboten, wel te verstaan.

Hij was uiteindelijk degene, die via de Tactical UHF verbinding uitsluitel gaf over het ontstane probleem:

Zeven Provinciën hier de Zeeleeuw, en nu komt'ie:

"There are six submarines and I am (nummer zeven dus) in the middle".

En inderdaad, bij het naderbij komen van de bovenwater varende rioolpijpen werd tussen de Sovjet subs één onderzeeboot waargenomen die fier de Nederlandse vlag voerde.

En het "groeten met de vlag" tussen "de Zeven Provinciën" en de "Zeeleeuw" werd perfect uitgevoerd".

En dat gaf iedereen een héél goed gevoel en zulks is nog voorzichtig uitgedrukt.

P.S. Even terugkomend op de eskadercommandant, gesteld kan worden dat hij bepaald niet de populariteitsprijs had in het eskader. Desondanks presteerde hij het in de Middellandse Zee plotseling buiten boord te springen om te testen of dit zou worden opgemerkt

door o.a. de "uitkijk boei", alsmede de dan, hopelijk, onmiddellijk uit te voeren "man over boord" manoeuvre" om weer aan boord te worden gehesen.

Het getuigt toch van de nodige moed én vertrouwen in het op dat moment op post staande personeel om zo'n stunt uit te halen. Immers, menig schepeling zal op dat moment stiekem hebben gedacht: "laat 'm lekker liggen". Maar zo werkt dat nu eenmaal niet. En waarschijnlijk in de maritieme geschiedenis van de Koninklijke Marine is deze SBN de enige en laatste geweest die dit heeft gepresteerd.

Piet, PA3CCQ.

STORING.

In de Electron die deze week in de bus viel komt een stukje voor van CV-ketelfabrikant Vaillant. Zoals bekend moest die gedwongen een serie ketels ontstoren. Vaillant meldt dat in ruim 50 gevallen ketels zijn ontstoord na melding door amateurs, vaak meerdere per melding. Om hoeveel zal het dan gaan? Misschien een paar honderd of tegen de duizend? Vast niet meer, denk ik. Een serie ketels die in 2006 in ongeveer vier maanden is gemaakt (volgens Vaillant) zou wel eens enkele duizenden stuks kunnen omvatten. Er vanuit gaande dat ontstoring in de fabriek uit overwegingen van kostenbesparing achterwege is gebleven (waarom anders) krijg ik de indruk dat slordigheid toch wel loont. Temeer omdat in drie jaar tijd kennelijk slechts een fractie is ontstoord en er in de buurt van de meeste "stoorzenders" geen radioamateur woont, zodat daar geen melding valt te vrezen. Een beetje gemengde gevoelens dus. Heb je zo'n ding in de buurt, -of lijkt het daar op- doe een melding. Het is te gek als men hiermee op een koopje wegkomt en jij met de storing blijft zitten.

Gerrit PA3DS.

Geacht S.R.A. lid,

Als extra service hebben we een on line opslag mogelijkheid voor bestanden op het internet.

Er is een belangrijker wijziging in het IP adres van de FTP server, hierbij dan ook de nieuwe gegevens voor toegang op de server:

(voor al uw data en programma's en andere kleine of grote bestanden die u wilt delen met andere leden).

Het adres is wegens backbone migratie van de provider gewijzigd per direct !

Het nieuwe adres is: 84.106.127.187

Het oude adres werkt dus niet meer (84.105.73.238) !!!

Als je op de onderstaande ftp link klikt kan uw computer toegang krijgen. Ga anders in uw browser naar de optie "Bestand" links boven in beeld en kies daar de optie: "Aanmelden als..."

Hierna verschijnt het inlog veld voor de naam en wachtwoord...

Toets of kopieer in de adresbalk van je browser: <ftp://84.106.127.187> (waar je normaal bv <http://www.sitenaam.nl> oid intikt)

Daarna bij verbinding/inlog veld: inlog naam: [sra](#) wachtwoord: [r23](#) (dit is zo gebleven).

Dank voor uw aandacht,

René Kossen PEILSV.

's Morgens in de vroege op een klein stationnetje....

Wie kent die beginzin niet uit zijn vroege jeugd. Treintjes hebben altijd veel belangstelling gehad van een ieder die in techniek is geïnteresseerd. Zo ook het (kleine) groepje wat zich zaterdag 11 april j.l. verzamelde op station Schagen. Door de in ruime mate aanwezige "bejaarden"-kortingskaarten kon de hele groep tegen gereduceerd tarief afreizen naar het Spoorwegmuseum in Utrecht. Jong van geest als iedereen was werd in Utrecht besloten om van Centraal dwars door de stad gaan lopen. Een waar genot door het bijzonder fraaie voorjaarsweer. Na een klein halfuur in het museum aangekomen, waren we hard aan koffie toe. Met een flinke punt appeltaart... Toen het op afrekenen aankwam, bleek Gerie dat graag te willen doen. Op de vraag wat hiervoor de reden was bleek dat zij en Frans reeds 40 jaar van het huwelijk genoten.... Nogmaals gefeliciteerd jullie beiden. Hierna konden we eindelijk het museum in, ook hier dankbaar gebruik gemaakt van de diverse kortingsmogelijkheden.

Direct bij binnenkomst in de grote hal konden Ger (GWV) en ik ons verbazen over de indrukwekkende techniek van het drijfstel van een grote stoomloc die is opgesteld op een soort brug, zodat je het hele mechaniek van onder kunt bezichtigen.

Hierna, min of meer met Frans (AYJ) als gids, de rest bekeken, waarbij Frans helemaal in z'n element was en ons allerlei interessante details kon vertellen. Ook via Ger kwamen we nog het een en ander aan de weet over sterkstroom. Dit zijn toch wel andere amperages dan we in onze hobby meemaken. Rond de middag voegde Nel (van Gerrit) zich weer bij ons, 's morgens was ze op bezoek bij haar zoon. Rond 3 uur hadden we het allemaal wel gezien. Voor de tocht terug kon ik geen enthousiaste lopers meer vinden. Besloten werd om met de speciale pendeltrein terug te gaan. Op Utrecht Centraal stapten we min of meer bij toeval in dezelfde coupe als waar Fien (de vrouw van Ger, GWV) zat. Zij was wezen wandelen van Ede naar Arnhem. Hierdoor kwamen we in dezelfde samenstelling als we waren vertrokken ("moe maar voldaan") weer in Schagen aan.

Aris, PA3AQU

Tunesie , 3V-land.

In Maart waren we 11 dagen in Tunesie, maar helaas valt Tunesie niet onder welke regeling dan ook, dus geen TRX mee.

Het schijnt wel te kunnen als je een expeditie organiseert, maar dan komt er heel wat bij kijken om een en ander voor elkaar en het land in te krijgen. Anders wordt het voorlopig bij de douane vastgehouden. En dat is natuurlijk niet de bedoeling !

Wat wel kon, na enig zoeken op Internet, was het gebruiken van een clubstation als gastoperator, en dat heb ik uiteraard geprobeerd, en gedaan ! Via-via kwam ik in contact met Ashraf , een van de operators van het scoutingstation 3V8SS, en met hem heb ik dus via de mail contact gehouden om een bezoekje te brengen aan 3V8SS. Wij (ook de XYL) zijn er 2 keer geweest, en de tweede keer werd tevens gebruikt om hun antennes, een vertical voor 20m, en een dipool/inverted V voor meerdere banden, een beetje on line te krijgen.

De dipool wilde niet op 20 meter werken, en waarom dat zo was bleek wel toen we het dak opgingen om te kijken wat er daar allemaal aan de hand was.

De kippenladder was met ijzerdraadjes vastgebonden aan de vakwerkmast, direct er tegen aan dus, geen spreaders, en een helft van de dipool lag op het dak van een opbouwteje, met een verrot touwtje vastgebonden aan een steen. Nylonlijn houdt het dus niet zo lang uit in het zonnetje wat daar nogal veel en heftig schijnt.

Om een lang verhaal kort te maken, en hun probleem op te lossen: kippenladder weggespannen van de mast, dipoolhelpt weer netjes uitgespannen, en vooruit met de geit.

Leuke verbindingen gemaakt, o.a. Japan, Brazilië, Duitsland, Noorwegen, Finland, dus het werkte weer.

Als er mensen zijn die daar wat langer naar toe gaan in de toekomst, en meer gebruik willen maken

van het clubstation dan is dat mogelijk, geld willen ze niet, maar wat spullen zijn altijd welkom, ze hebben nu een HF-set en een VHF-set. Porto's helemaal niet, antenne is home made Vertical langs een hengelstok, de dipool is ook home made. Ze hebben nog wel wat losse spullen liggen voor VHF, maar dat moet nog opgezet worden. Wil je daar dus eventueel naar toe, Ashraf wil met alle plezier meewerken om een PA-expeditie te organiseren.

De QSL-card, aan beide zijden mooi.

73, Jan PE1PMO.

HET IS ROND EN ZIT IN EEN DOOSJE.

Onlangs kreeg ik van Peter PAØVAB een link "toegemaild" , over loopantennes. Daarover lees en hoor je af en toe wel eens wat en ik was er dan ook wel blij mee. Al bladerend in deze site en nog een paar andere kreeg ik spontaan zin om ook eens wat op dat gebied te gaan maken. Omdat het buiten en in mijn werkplaatsje bar koud was, kwam echter alleen een klein modelletje in aanmerking dat ik bij de kachel in de shack zou kunnen maken. Dan kom je dus al snel op een 2 meter-loopje zoals ik dat al gevonden had op het net. De loop moest gemaakt van 6 mm koper leiding, 133 mm diameter; aan de onderkant een BNC-chassisdeel en boven tussen de twee uiteinden van de buis een vlindercondensator van zo'n 3 tot 5 pf. Op het bedrijventerrein aan de Fok zocht ik voor een stukje koper en dat viel nog niet eens mee. Ja, ik kon het wel krijgen (kopen) maar dan alleen per rol van 25 meter. Dat was niet de bedoeling, een meter is meer dan genoeg. Bij het derde bedrijf had ik succes, een stukje afvalbuis, opgerold, ongeveer een meter lang voor drie euro. Het geval moest in een doosje passen: bij de plaatselijke Blokker vond ik, gewapend met de duimstok, het aloude broodtrommeltje, precies op de goede maat.

De vlinder-C had ik in huis en een BNC chassisdeel ook. De constructie van het geheel kostte een paar uurtjes. Ik zaagde eerst van beide uiteinden van de buis over een cm de helft weg. De overgebleven delen eerst platgeknepen in de

bankschroef , daarna rondgevijld tot een soldeerlip, gaatjes er in geboord, en deze elk aan een kant van de condensator vastgesoldeerd.

Aan de tegenovergestelde kant kwam met een koperstripje een verbinding aan de aardlip van de bnc-aansluiting en de hete kant daarvan met een stukje stevig koperdraad als Gamma-match van 23 mm aan de buis. Toen dat allemaal klaar was kon de zaak in het broodtrommeltje. Hoe dat er uit kwam te zien kon je op de omslag van het SRA-bulletin van maart zien. Nog een grote knop gezocht voor de condensator en klaar was kees. Nu was het tijd om te testen. Zoiets doe ik met de Condor mobilfoon, op laag vermogen. De loop liet zich direct afstemmen op een SWR van 1:1, maar was, zoals verwacht, enorm handgevoelig. Steeds even draaien aan de C en weer proberen, anders ging het niet. Een verdraaiing van een millimeter was een verschil van jewelste ! Eigenlijk moet er een grote vertraging op de knop, maar die heb ik even niet beschikbaar. Mijn geklungel werd gehoord door Henk PE2AEX in Slootdorp, dat was een goed teken, en we hadden een QSO waarin ik uitlegde waarmee ik bezig was. De ontvangst op het loopje was niet denderend, maar wat wil je ook: van een stukje buis van nog geen halve meter, opgevouwen in een broodtrommeltje en met een plakbandje tegen het raam van de shack, mag je natuurlijk geen wonderen verwachten. 's Avonds kon ik met Martin PA3DHB in 't Veld (S9) en Jan PD1AAN in Middenmeer een comfortabel QSO maken en ook Frans PA3AYJ in Julianadorp meldde zich. Jan JOT in Den Helder had me gehoord en verstaan, maar die kon ik niet horen, kennelijk omdat ik met de shack (en dus het raam) aan de verkeerde kant van het huis zit. Al met al: experiment geslaagd, maar met de aantekening dat het wel een mooi klein, maar qua afstemming erg kritisch antennetje is. Wel was ik weer een middagje leuk bezig geweest en ik had met dit eerste loopje ook nog wat geleerd. Later heb ik nog diverse qso's gemaakt met het ding en me verwonderd over wat er mogelijk was. Grappige bijkomstigheid: zo'n "ultraklein" modern portofoontje, een swr-metertje en een paar meter opgerold coax kunnen nog wel in het trommeltje worden opgeborgen en zo heb je een compleet twee-meter station bij de hand. In de rugzak, bijvoorbeeld.

Gerrit PA3DS.

ABACADABRA.

Voor een leek is de term HB9CV abacadabra, maar de meeste amateurs weten meteen waarover ik het heb, nl een compacte richtantenne die je gemakkelijk zelf kunt maken. Op het Internet kom je ze in allerlei uitvoeringen tegen. De berekeningswijze is betrekkelijk eenvoudig, maar je kunt zo voor bijna elke band meerdere pasklare ontwerpen in millimeters vinden op het net. Overigens is zowel een twee- als een drie-elements uitvoering mogelijk. De drie-elements is wel wat kritischer wat betreft de constructie als de twee-elements-uitvoering. Dit onderwerp kwam mij zomaar aangewaaid, omdat ik in mijn werkplaats bij het opruimen bijna struikelde over de ingrediënten voor zo'n antennetje voor twee meter. 't Is allemaal al jaren in huis maar je moet het net even zien. Daar kwam bij dat mijn vorige exemplaar, dat ik al lang niet meer had gebruikt een ander huisadres had gekregen. Verder vond ik in een hoek een met vooruitziende blik ooit bij de Aldi aangeschafte draad-tap-en-snijdoos terug, nog onuitgepakt. Een uitgelezen gelegenheid om met de aangetroffen messing buisjes en verkoperde lasdraad aan de gang te gaan. Een stukje koper waterleidingbuis stond ook nog in een hoekje. Zo had ik alles bij elkaar wat ik nodig had voor de twee-elementsuitvoering. Wel eerst even getest of op de lasdraad een bruikbare schroef- draad gesneden kon worden; dat lukte wonderwel. Nu kon ik dus een HB9CV maken met uitschroefbare elementen, zoals ook de handel die levert. De constructie leverde mij geen problemen op. Het maken van de diverse elementjes met de draad-snijapparatuur was leuk werk en weer eens heel wat anders als onderdeeljes op een printje solderen. Ook dit is radio- amateurisme ! De middenstukken van de elementen heb ik met een brandertje in de gaten in de boom vastgesoldeerd, evenals de twee match-aansluitingen op de elementen. Van de kinderen en kleinkinderen liggen er nog Lego-blokjes in huis, daarvan heb ik er maar twee "geleasd" om de aansluitstrip stevig en op de juiste afstand over de boom te leiden en vast te zetten.

Secondenlijm en tire-wraps doen hier het werk. Na het op lengte zagen van de elementen is het tijd om de antenne af te regelen. Daarvoor is een proefstand onontbeerlijk. Ik maakte dat van een bezemsteel met een paar M6- boutjes en een vleugelmoertje. Een boutje zonder kop krap in het kopse hout en de andere dwars door de steel. In de boom van de antenne boorde ik een passend gat voor deze bouten. Zo kun je de antenne horizontaal of verticaal opstellen, al naar behoefte. Dit hele spul ging met tire wraps op een houten stoel en stond stevig genoeg.

Het afregelen deed ik in de ruime logeerkamer. Buiten is misschien wel beter, maar veeeeeel te koud nu. (Ik schrijf dit in januari) Afregelen met de ingesoldeerde trimmer ging goed met behulp van de Condor en de Daiwa SWR-meter, met als beste resultaat een SWR van 1:1.5. Het is algemeen bekend dat dit meestal het best haalbare is bij dit ontwerp, maar eigenlijk was ik er niet tevreden mee. Dus maar eens wat bedacht.

De testopstelling.

De eerste was een beproefde methode, nl het tussenvoegen van een van mijn mantelstroomspoelen direct onder de antenne in de coaxkabel. Bingo! ,nu was de SWR exact 1: 1. Maar zo'n aanhangsel wil je niet, dus verzon ik een mantelstroomfilter van vier slagen coax om een ferritstaafje gewikkeld en dit op enige afstand aan de boom vastgezet. Dat werkte voor geen meter, leuk geprobeerd maar zoiets transformeert (bij nader inzien) ook van a-symmetrisch naar symmetrisch en dat was de bedoeling niet.

De verdere pogingen zal ik je besparen, op de valreep verlengde ik de kabel mbv een koppelstukje en een stuk coax. Verbazing alom, SWR 1: 1.05 !! Dat is kras, dacht ik nog, maar achteraf gezien is dat misschien nog niet zo gek, want bij nameting van de totale kabel bleek de lengte nu 13 meter te zijn. Eerst had ik met tien meter coax afgeregeld. Ik denk daarom dat een kabel van oneven meters lengte (dus geen veelvoud van de golflengte) er voor zorgt dat je veel beter aangepast op je set. aansluit. Ik ben eigenlijk benieuwd of ook anderen deze ervaring hebben bij de HB9CV-antenne. Maar onpractisch blijft het. Daarom ben ik later maar eens wat anders gaan proberen, nl. het variëren van de lengte van elementen.

Voor verkorten moet je zagen, dus dat eerst maar even niet. Eerst maar eens verlengen dus. Met de Daiwa SWR-meter aan een heel kort kabeltje nog eens gemeten met iets uitgedraaide pootjes en waarachtig: de SWR werd voorzichtig een ietsje beter.

Daarna alle elementjes met een halve centimeter verlengd en jawel hoor, nu aanzienlijk beter.

Na enig gefriemel met het trimmertje had ik het voor elkaar. De SWR was nu volkomen 1 : 1, zowel bij horizontale als verticale opstelling. Het kan dus toch, zo blijkt. Van de langste schroefdelen kon ik daarna een nieuw stel korte delen maken en voor de lange een paar nieuwe.

Daarvoor had ik genoeg materiaal, er moest alleen even opnieuw draad gesneden worden. De elementen zijn nu 105 en 99 cm, 25 cm uit elkaar en de twee gammamatches zitten beide op 19 cm van de boom op de elementen gesoldeerd. Zo kwam al knutselend toch een goed product tot stand.

De signalen waren goed in Schagerbrug en Middenmeer, ondanks de binnenopstelling, dus niks meer te mopperen.

Gerrit, PA3DS

STICHTING RADIO EXAMENS

Secretariaat :

Veenakkers 8 b,
9511 RC Gieterveen.

Telefoon : 0599 850996.

E-post : examensecretaris@gmail.com

Inschrijving KvK : 32140649

Amateurexamens

Per 1 augustus j.l. is de nieuwe Examenregeling Frequentiegebruik 2008 van kracht.

De zendexamens worden nu niet meer centraal gehouden door het Agentschap Telecom.

In plaats daarvan kan elke door het Agentschap goedgekeurde organisatie de zendexamens nu afnemen.

In de praktijk zullen dit vooral de organen zijn die ook de opleidingen verzorgen.

De nieuwe regeling is als PDF-document te downloaden op :

<http://www.agentschap-telecom.nl/Documents/Examenregeling%202008.pdf>

Examenstichting van VERON en VRZA.

De VRZA en VERON hebben samen de Stichting Radio Examens opgericht, die inmiddels door het Agentschap officieel is erkend als examinerende instelling.

Deze Stichting is de rechtspersoon die zorgt voor de logistieke afhandeling, zoals de verwerking van de aanmelding van de kandidaten, het huren van zaalruimte, het daadwerkelijk afnemen van de examens, surveillance, het nakijken van de examens en het mededelen van de uitslag, na goedkeuring van het Agentschap Telecom.

Tevens levert de Stichting een of meer afgevaardigden aan de Examenwerkgroep die belast is met het “voeden” van de database van het Agentschap, waaruit de examenvragen worden betrokken. **Het Agentschap blijft namelijk wel verantwoordelijk voor de examenvragen.**

Meer examens mogelijk dan vroeger.

De nieuwe regeling maakt het mogelijk, op meerdere plaatsen en tijdstippen dan voorheen, zendexamens te houden. Te denken valt aan examens die worden georganiseerd in samenwerking met lokale afdelingen en aan een herkansing binnen afzienbare tijd na een examen. Ook wordt het in principe mogelijk bij grote evenementen examens te houden.

Aanmelden voor een examen doet u op

<http://www.radio-examen.nl/aanmelden.html> of op de websites van VERON en VRZA. Ook is het mogelijk aan te melden via het E-mailadres : examensecretaris@gmail.com dan wel via bovenstaand postadres.

Voor meer informatie :

secre@vrza.nl of pa0aby@veron.nl

Google had ter ere van de geboorte dag van Morse (April 27, 1791) een speciaal logo.

Google Search

I'm Feeling Lucky